

Walentynki - Święto Zakochanych

14 lutego obchodzimy popularne na całym świecie Walentynki, czyli Święto Zakochanych.

W tym dniu zakochani wysyłają sobie romantyczne kartki i prezenty, piękne wiersze oraz przeróżne gadzety. Są to rzeczy przeważnie w czerwonym kolorze kolorze miłości. Symbolem Walentynki jest czerwone serce lub Kupidyn, inaczej zwany Amorkiem.

W Europie Święto Zakochanych jest obchodzone już od średniowiecza.

Pierwowzorem wale-tynekowego święta były starożytnie Luperkalia. Pomimo katolickiego patrona tego święta czasem wiązane jest ono ze zbieżnym terminowo zwyczajem pochodzącym z Cesarstwa Rzymskiego, polegającym głównie na poszukiwaniu wybranki serca, np. przez losowanie jej imienia ze specjalnej urny.

Walentynki wczoraj i dziś

Współczesny Dzień Zakochanych nie ma jednak bezpośredniego związku z jednym konkretnym świętem starożytnego Rzymu, chociaż jest kojarzony z postaciami mitologicznymi, takimi jak: Kupidyn, Eros, Pan czy Juno Febuarta. Całkiem możliwe, że zwyczaj z tym dniem nawiązuje do starożytnego świata rzymskiego, zwanego Luperkalia, obchodzonego 14-15 lutego ku czci Junony, rzymskiej bogini kobiet i małżeństw oraz Pana boga przyrody. Do Polski święto walentynkowe dotarło

w latach 90-tych XX wieku. Dzień Zakochanych jest podobnym świętem jak nasze stare słowiańskie święto, zwane potocznie Nocą Kupały lub Sobótką, a obchodzi się go w nocy z 21 na 22 czerwca. Kiedy zbliża się 14 lutego uszedzie w sklepach i na wystawach aż roi się od czerwonych serduszek, świeczek i tym podobnych gadzety. Walentynki to fajne święto, obchodzone na ogół przez młodych ludzi.

Weronika Koza

W rytmie samby

W Brazylii sto tysięcy ludzi tańczy w rytmie samby. Takie rzeczy zdarzają się tylko w Rio! Zaczyna się niewinnie. Najpierw burmistrz przekazuje imprezowiczom klucz do miasta, a kanonierzy odpalają sztuczne ognie. Dopiero po tych kilku uroczystościach brazylijskie szkoły samby wychodzą na ulice, ale za to dają czadu od samego początku! Ekipy tancerzy konkurują ze sobą

przez pięć dni i pięć nocy bez przerwy. To nie wszystko! Przeciętny kostium tancerki samby waży od 5 do 10 kilogramów. Można zrzucić parę kilo, prawda? Święto samby to największy i najbardziej spektakularny karnawał pod słońcem. W 2006 roku przez ulice Rio przewinęło się 1,5 miliona ludzi. Ach, ta gorąca krew.

Ewelina Szarota

Z cytatów o miłości...

Pewien indiański chłopiec zapytał kiedyś dziadka:

- Co sądzisz o sytuacji na świecie?

Dziadek odpowiedział:
- Czuję się tak, jakby w moim sercu toczyły walkę dwa wilki. Jeden jest pełen złości i nienawiści. Drugiego przepełnia miłość, przebaczenie i pokój.

- Który zwycięży? - chciał wiedzieć chłopiec.

- Ten, którego karmię - odrzekł na to dziadek.

Autor nieznany

W ŚWIECIE KULTURY

Z HISTORII STAROŻYTNEGO RZYMU

Kolebką cywilizacji rzymskiej było miasto Rzym, położone w środkowej części Italii. To tutaj założono pierwsze osady, które z czasem połączyły się i utworzyły pierwsze miasto.

Według legendy Rzym został założony przez braci bliźniaków Romulusa i Remusa. Odebrano ich matce i porzucono, kiedy byli niemowlętami. Bliźnięta ocalała wilczyca, która je wykarmiła i pasterze, którzy je wychowali. Kiedy bracia dorosli, założyli miasto. Jednak pokłócili się o to, kto ma w nim panować.

Romulus zabił Remusa i nazwał miasto swym imieniem.

Cywilizacja starożytnego Rzymu istniała przez ponad tysiąc lat.

W tych czasach Rzymianie czcili wiele bogów i bogiń. Religia tego państwa miała zasadniczo charakter oficjalny, natomiast indywidualnie Rzymianie czcili duchy opiekuńcze domu i przodków, które według nich chroniły ich dom.

Mieszkańcy Rzymu i innych miast musieli w dużych ilościach importować żywność, olej, wino,

węlnę i inne artykuły.

W granicach imperium Rzymianie wprowadzili wspólną walutę, co ułatwiało handel. Najlepszym sposobem przewożenia towaru był transport morski, ponieważ ten drogą lądową był długotrwały, drogi i niebezpieczny.

Rzymianie wprowadzili własny system miar i wag. Podstawową jednostką wagi była libra, zwana

też funtem.

Cesarze Rzymu wydawali olbrzymie sumy pieniędzy na rozrywkę dla ludzi i tym sposobem zyskiwali ich przychylność. Rzymian zabawiano krawawymi i pełnymi przemocy przedstawieniami, takimi jak walki zwierząt czy egzekucja przestępców. Prawie w każdym rzymskim mieście

wybudowano amfiteatr.

Najwspanialszą areną było Koloseum w Rzymie. Największą popularnością cieszyli się tam gladiatorzy. Zazwyczaj byli oni niewolnikami lub więźniami, których zmuszano do walki. Rzymianie byli też świetnymi budowniczymi dróg, mostów, kanałów oraz wynalazcami wielu machin i narzędzi. Styl życia

w czasach rzymskich był bardzo różny i zależał od stanu majątkowego i statusu społecznego. Bogaci rzymianie mieszkali w okazałych willach, a do swojej dyspozycji mieli bieżącą wodę i centralne ogrzewanie.

Rzymianie przykładali wiele uwagi do pielęgnacji ciała. Każde rzymskie miasto posiadało

publiczne łaźnie. Ludzie dobrze urodzeni ubierali się elegancko. W czasach świetności Rzym był stolicą olbrzymiego imperium, któremu przez kilkaset lat żadne państwo nie dorównywało ani wielkością ani znaczeniem.

Kacper Gondek

Od Żelazowej Woli i pierwszego poloneza po koncerty w Paryżu i Londynie

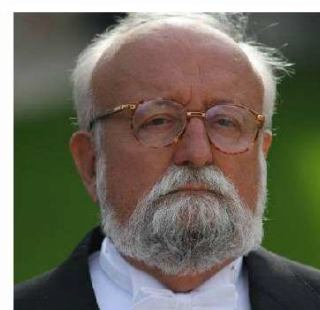
Bardzo lubię muzykę rozrywkową. Słucham jej codziennie. Uwielbiam polskich piosenkarzy, piosenkarki, zespoły oraz ich muzykę. Chciałam przy tej okazji zwrócić uwagę na naszą rodzimą muzykę klasyczną, która ma bardzo wiele walorów artystycznych. Naszym najbardziej znanym kompozytorem był Fryderyk Chopin, który urodził się w 1810 roku. Dzieciństwo spędził w Żelazowej Woli. Jego matką była Justyna Krzyżanowska, a ojcem Mikołaj Chopin. Miał trzy siostry. Jedną z nich

nauczyła go gry na fortepianie. Zmarł 17 października 1849 roku o drugiej w nocy. Pochowano go 30 października w kościele Św. Magdaleny w Paryżu na cmentarzu PereLachaise. Od dnia śmierci kompozytora na jego grobie codziennie pojawiają się świeże kwiaty. Przed śmiercią artysta poprosił, aby zniszczyć niedokończone utwory, a po śmierci przewieźć jego serce do Warszawy. I tak też się stało. To był naprawdę znany kompozytor i od tej pory jako wyraz pamięci o nim co 5 lat odbywają się konkursy chopinowskie.

Dominika Gondek

Nasz krajan z ziemi zakliczyńskiej - sylwetka Krzysztofa Pendereckiego

Obecnie możemy się także pochwalić znanym polskim kompozytorem Krzysztofem Pendereckim. Mieszka w Lusławicach, czyli w mojej sąsiedniej miejscowości i obecnie jest znany na całym świecie. Skomponował bardzo dużo pięknych utworów muzycznych. Urodził się 23 listopada 1933 roku w Dębicy. Kompozycję zaczął studiować pod kierunkiem Franciszka Skołyszewskiego. Studia kontynuował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obec. Akademii Muzycznej) w Krakowie pod kierunkiem Artura Malawskiego i Stanisława Wiechowicza. Ukończył je w 1958 roku i został asystentem przy Katedrze Kompozycji S. Wiechowicza.

W latach 1966-68 Penderecki był wykładowcą w Volkwang Hochschule für Musik in Essen (Niemcy). W roku 1968 otrzymał stypendium w Niemczech w ramach wymiany studentów. W 1972 roku został mianowany rektorem krakowskiej Akademii Muzycznej. Obecnie podjął starania nad utworzeniem Europejskiego Centrum Muzyki.

Dominika Gondek

W ŚWIECIE FAUNY I FLORY

Konie - przyjaciele i pomocnicy człowieka

Koń był zwierzęciem towarzyszącym człowiekowi przez miliony lat. Pomagał na roli był cierpliwy. Nie zapominajmy, że koń był pomocą w rozwoju człowieka.

Konie różnych ras mogą być podzielone na:
Kuce

Konie lekkie

Konie ciężkie

Wydają się oczywiście dopasować każdego zwierzęcia do poszczególnych grup. Ale nie zawsze.

Kuce są zwykle mniejsze od koni. Mają większą klatkę piersiową w stosunku do wzrostu. Poruszają się pewnie z czystą gracją, chociaż w wielu przypadkach mają krnąbrny (krnąbrny inaczej niespokojny, zuchwały, niedyscyplinowany) charakter.

Konie lekkie są zazwyczaj używane do jazdy wierzchem. Dysponują niższą dłuższą oraz mniej trzęsącą akcją niż kuce, dzięki dłuższym kończynom i skośnym

łopatkom. Konie lekkie mają wąskie grzbiety, co sprawia, że siodło dobrze na nich leży.

Konie ciężkie są duże, doskonale umięśnione, z niezbyt długimi, ale za to mocnymi nogami. Dysponują wielką siłą co sprawia, że można ich używać do pracy na roli lub ciągnięcia powozów. Mają

strome łopatki co ułatwia założenie uprzęży. Konie ciężkie (nie wszystkie) również są dosiadane.

Te konie są używane do zadań specjalnych. Rozróżniamy tu: Coba, Hacka, Kuca Do Polo, Huntera,

Kuca Wierzchowego.

Istnieje mnóstwo kombinacji kolorów sierści, które występują u koni. Nie kiedy włosy różnego koloru układają się w niepowtarzalny sposób. Rasy koni (nie wszystkie) mają określenie koloru (maści). Charakterystyczne znaki na głowach koni:

*zdy konik gniady
bi w śniegu ślady.
zdy konik płowy ma
te podkowy.*

*zdy konik siwy ma
te u grzywy.*

*ójrz, jak w końskich
rapach świeci
ty zapach!*

Siwe konie mają białe oraz czarne włosy na ciemnej skórze. Chociaż czasem konie są całkiem białe mówimy, że są siwe. Palomino to określenie konia złotego z białą grzywą i ogonem. (Palomino rasa)

Maść srokata to określenie

konia w łaty przypominającego krowę. Obok łat białych mogą występować inne dowolnego koloru. W USA tak umaszczone konie nazywane są Paint lub Pinto. Appaloosa to rasa, także o maści kropkatej występującej w pięciu różnych deseniach.

Adrianna Nowak

KRÓTKA HISTORIA O KONIACH

Adrianna Nowak

Pierwszym koniem na świecie był Eohippus żyjący około 60 milionów lat temu. Zwierzę było wielkości psa. Posiadało cztery palce w przednich kończynach i trzy w tylnych. Przez 20 milionów lat wilgotna powierzchnia łądów, porośnięta początkowo bujną roślinnością, zaczęła stepować. Eohippus przekształcił się w trójpalczastego Meshippusa,

a następnie w Meryhippusa, który posiadał dłuższe kończyny i tylko jeden centralny palec. Pliohippus pojawił się około 6 mln lat temu. Miał zęby przystosowane do żucia trawy i oczy położone na bocznych stronach głowy. Pierwszym prawdziwym przodkiem konia był Equus Cabulls. Pojawił się przed milionem lat temu. Wyglądem przypominał współczesne konie.

*Koniom i zakochanym
inaczej pachnie siano.*
(Stanisław Jerzy Lec)
*Koń, jaki jest, każdy
widzi.* (Benedykt
Chmielowski)
*Niektóre zebry
siedziałyby i w klatce,
by uchościć za białego
konia.* (Stanisław Jerzy

Lec)
Pańskie oko konia tuczy.
(Arystoteles)
*Darowany koń dopiero
później kopie.* (Władysław
Grzeszczyk)
*Konia! konia! królestwo
za konia!* (Wiliam
Shakespeare)

SZKOLNE ROZMAITOŚCI

Sport w życiu uczniów

Sport to rozmaite formy aktywności fizycznej podejmowane dla przyjemności lub współzawodnictwa.

Od zwykłej rekreacji ma go różnic przestrzeganie reguł obowiązujących w danej dyscyplinie. Według mniej popularnej, ale bardziej spójnej definicji, sport to każda forma aktywności fizycznej podejmowanej w celu rywalizacji zbiorowej lub indywidualnej w różnych grach i dyscyplinach, ale też z samym sobą, np. w alpinistyce czy różnego rodzaju sportach ekstremalnych. Także wyjazdy turystyczne przyczyniają się do poprawy naszej kondycji. Podczas takiego wyjazdu turystycznego najbardziej istotna jest możliwość podziwiania okolicy. Podczas długich wypraw możemy sprawdzić, w jakiej formie jest nasz organizm. Sport to fajna

rzecz. Są różne dyscypliny sportowe: piłka nożna, piłka siatkowa, piłka ręczna, koszykówka i wiele innych. W sporcie można wydzielić dyscypliny letnie i zimowe. Istnieją od tego wyjątki, ponieważ zimą i w lecie można skakać na nartach, bo są do tego

odpowiednie skocznie (choć narty kojarzą się nam bardziej z zimą). Wspólnie z braćmi gram w piłkę nożną, a z moim kolegą Kacprem w siatkówkę (głównie we wakacje lub w ciepłe, wolne dni). Bardzo lubię sport,

ponieważ jak ćwiczę jestem zdrowy i mój organizm lepiej się rozwija. Oprócz wspomnianych wcześniej dyscyplin sportowych lubię też pływać w basenie. Natomiast zimą, gdy jest śnieg, jeżdżę na nartach. Cieszę się

na rozpoczynające się ferie, ponieważ będę miał trochę więcej czasu na zabawy na śniegu i jazdę na nartach. Gorąco zachęcam wszystkich do uprawiania różnych dyscyplin sportowych, gdyż jak mówią przysłowia -

**W ZDROWYM
CIELE ZDROWY
DUCH!**

Konrad Olszewski
Marek Urbaniak

SZKOLNY KODEKS TIK

1. Warto stosować narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnej na różnego typu zajęciach.
2. W sposób twórczy korzystamy z zasobów internetu.
3. Szukając potrzebnych materiałów i informacji zaglądamy na te strony, gdzie swoje publikacje umieszczają

znani twórcy (unikamy w ten sposób błędów).
4. Nauczyciele z uczniami ustalają wspólny adres mailowy, który ułatwi pracę w ramach różnego typu projektów.

5. Portale społecznościowe nie mogą być miejscem cyberprzemocy, lecz okazją do promowania ciekawych akcji

i umacniania relacji koleżeńskich.
6. Komputery szkolne powinny być wykorzystywane w racjonalny sposób (zbytne nadużywanie może doprowadzić np. do obniżenia poziomu graficznego pisma).
7. Będąc w sieci chronimy swoje dane i uczulamy na to innych.
8. Strona internetowa szkoły powinna być miejscem, gdzie jednocześnie będzie ukazywanie

życie szkolne oraz uczniowie będą mogli pokazywać innym efekty swojej pracy.

9. Nie wchodzimy na strony przeznaczone dla osób dorosłych.
10. Uczymy starszych posługiwania się narzędziami technologii informacyjno-komunikacyjnych. - Zaczynamy od naszych bliskich!

SZKOŁA Z KLASĄ 2.0